

Vlaanderen
is erfgoed

Opheffingsdossier

Verbrande Hoeve: woonstalhuis en
binnenerf in Kontich

Monument

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

Opheffingsdossier:

Verbrande Hoeve: woonstalhuis en binnenerf, Kontich, Vredestraat 152A, 152B, 152C en Verbrande Hoevestraat 11 – monument (opheffing)

Onderwerp

Benaming: Verbrande Hoeve: woonstalhuis en binnenerf

Adres of ligging: Vredestraat 152A, 152B, 152C en Verbrande Hoevestraat 11, Kontich

Dossier

Type dossier: opheffingsdossier (Gedeeltelijke opheffing)

Dossiernummer: 4.001/11024/101.1

Bescherming

Beschermd als: monument

Beschermingsbesluit: ministerieel besluit van 23 oktober 1992

URI Besluitendatabank Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/bsluiten/2453>

Inventaris Onroerend Erfgoed

URI Inventaris Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/6666>

Samenvatting

Het woonstalhuis van de Verbrande Hoeve werd ingrijpend verbouwd in 1994-2000. De enige bewaarde originele delen van de buitengevels zijn de zuidelijke helft van de oostgevel en de westelijke dwarsgevel. Het deel van het vroegere wagenhuis is behalve enkele bewaarde moerbalken en gebinten van de dakkap een volledige heropbouw. Het vroegere erf tussen het woonstalhuis en de schuur van de Verbrande Hoeve is gedeeltelijk verhard. De bescherming als monument van het woonstalhuis en het vroegere erf tussen het woonstalhuis en de schuur van de voormalige Verbrande Hoeve in Kontich wordt opgeheven omwille van het algemeen belang.

Datum

Datum: 13/02/2024

INHOUDSTAFEL

1.	Aanleiding tot opmaak van het dossier	4
2.	Beschrijvend gedeelte	4
2.1.	Ruimtelijke context.....	4
2.2.	Historiek van het beschermde goed	4
2.3.	Historiek van het beschermings- en beheerdossier	5
2.4.	Fysieke toestand van het onroerend goed	6
2.5.	Juridische toestand.....	7
2.5.1.	Adres en kadaster	7
2.5.2.	Onroerend erfgoed	7
2.5.3.	Omgeving	7
3.	Evaluerend gedeelte	8
3.1.	Evaluatie van de opheffing van de bescherming	8
3.1.1.	Inleiding	8
3.1.2.	Zeldzaamheid	8
3.1.3.	Herkenbaarheid	9
3.1.4.	Representativiteit.....	9
3.1.5.	Ensemble	9
3.1.6.	Context.....	10
3.1.7.	Besluit	10
3.2.	Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan	10
3.3.	Motivering van de afbakening van de opheffing	10
4.	Bronnen	10
5.	Bijlagen bij het inhoudelijk dossier	11
5.1.	Omgevingsplan	11
5.2.	Fotobijlage	11
5.3.	Documentatie	11

1. AANLEIDING TOT OPMAAK VAN HET DOSSIER

Dit is het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit van de Verbrande Hoeve in Kontich. De opheffing betreft de bescherming als monument van het woonstalhuis van de voormalige hoeve en het vroegere erf tussen het woonstalhuis en de schuur van de hoeve. De opheffing van de bescherming als monument kadert in de evaluatie van het beschermde erfgoedbestand, zoals ingeschreven in de Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele.

De bescherming van de Verbrande Hoeve werd onderzocht in het project 'snelle screening' (2021-2022). Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Met uitzondering van de stedenbouwkundige ensembles en het archeologisch en varend erfgoed, werd het volledige beschermde bestand gescreend.

De bescherming als monument van de vroegere schuur van de Verbrande Hoeve blijft behouden. Ook de bescherming als dorpsgezicht van de omgeving van de Verbrande Hoeve blijft behouden.

2. BESCHRIJVEND GEDEELTE

2.1. Ruimtelijke context

De Verbrande Hoeve ligt ongeveer anderhalve km ten noordoosten van de Sint-Martinuskerk van Kontich. Even ten westen van de voormalige hoeve markeert de Antwerpsesteenweg de gemeentegrens met Edegem. De woonwijk aan de overkant van de Vredestraat, onmiddellijk ten oosten de hoeve ligt in Edegem. 150 meter ten zuiden van de Verbrande Hoeve is nog een open landschap bewaard.

In de omgeving van de Verbrande Hoeve bevindt er zich geen ander beschermd of vastgesteld onroerend erfgoed. De omgeving van het beschermd onroerend goed wordt weergegeven op een omgevingsplan in bijlage bij dit opheffingsdossier.

De opheffing betreft de bescherming als monument van het oostelijke woonstalhuis aan de Vredestraat en het vroegere binnenerf tussen dit woonstalhuis en de schuur (Vredestraat 152A, 152B, 152C). De bescherming als monument van de voormalige schuur aan de westzijde (Verbrande Hoevestraat 11) blijft behouden, evenals de bescherming van de omgeving van de hoeve als dorpsgezicht.

2.2. Historiek van het beschermde goed

De site van de Verbrande Hoeve is gekend sinds 1421 als 'Te Kouwerheide'¹. In 1518 wordt voor het eerst een hoeve vermeld op deze plaats. Oorspronkelijke eigenaar was het Antwerpse Onze-Lieve-Vrouwkapittel. De benaming 'Verbrande hoeve' dateert pas uit de 19de eeuw. Volgens de bouwmaterialen en bouwwijze van de bewaarde originele gevels en dakkappen klimmen de huidige gebouwen op tot de 17de eeuw².

Op het moment van de inventarisatie van de gemeente Kontich in de jaren 1980 werd de Verbrande hoeve als volgt beschreven³:

"Woonhuis met zuidgevel van vijf traveeën en één bouwlaag onder zadeldak (golfplaten en riet). Bakstenen gebouw met staand verband, onderkelderde zuidwest- en noordwest-

¹ Plomteux, Steyaert & Wylleman 1985, 589-590.

² De datering van de gebouwen in de 18de eeuw (zie *Ibidem*) kan worden betwijfeld.

³ Plomteux, Steyaert & Wylleman 1985, 589-590.

zijden. Beluikte en getraliede rechthoekige vensters met beschilderde arduinen dorpels en negblokken; twee opkamervenstertjes met geprofileerde bovendorpel. Rechthoekige deur in vlakke beschilderde omlijsting van arduin. Westgevel: muurvlechtingen; een bewaard, beluikt kloosterkozijn van beschilderde zandsteen met negblokken aan noordzijde en resterende strek van het gedichte zuiden, beide boven getralied kelderraampje. Beluikt rechthoekig middenvenster met arduinen dorpels waarboven korfboogvormig laadluik met hoekblokken. Noordgevel: aan westzijde aanbouwsel onder lessenaarsdak (Vlaamse pannen); vernieuwde rechthoekige vensters en rechthoekige deur met beschilderde arduinen latei.

In het verlengde van woonruimte stalling en schuur van vijf traveeën onder doorlopend afgewolfd dak (golfplaten, riet). Oostgevel met strooien beschieting op bakstenen sokkel. Rechthoekige en korfboogpoorten. Haakse, deels vernieuwde vleugel onder afgewolfd dak (riet, golfplaten) met rechthoekige vernieuwde muuropeningen. Bakstenen langsschuur van zeven traveeën onder afgewolfd dak (Vlaamse pannen). Rechthoekige venstertjes met arduinen dorpels, rechthoekige poorten met betonnen of houten latei. Rechthoekig bakhuis onder zadeldak (Vlaamse pannen). Uilengaten in de puntgevels. Getoogde venstertjes en rechthoekige deur met houten latei in het westelijk gedeelte. Oostelijk ovengedeelte met steekboogvormige stookplaats".

2.3. Historiek van het beschermings- en beheerdossier

In 1992 werd de Verbrande Hoeve beschermd als monument en de omgeving als dorpsgezicht. De bescherming als monument omvat de hoevegebouwen (woonstalhuis ten oosten en schuur ten westen) en het vroegere erf tussen woonstalhuis en schuur. Het beschermd dorpsgezicht omvat de volledige monumentbescherming en zijn directe omgeving, met inbegrip van het vroegere bakhuis.

De Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen (PCML) bracht een advies uit waarbij de historische en volkskundige waarde van het monument als volgt is gemotiveerd: "*Nagenoeg intact bewaarde hoeve met behouden losstaande bestanddelen (woonstalhuis, langsschuur en bakhuis) daterend uit het einde van de achttiende eeuw. Monumentaal en functioneel opgevat bedrijfsgebouw met traditionele opbouw en materiaalgebruik.*"⁴

De PCML bracht een advies uit waarbij de historische en volkskundige waarde van het dorpsgezicht als volgt werd gemotiveerd: "*Bewaarde omgeving van de hoeve met boomgaard, moestuin en haag. Elementen die verbonden zijn met het begrip hoeve.*"⁵

In 1994 werd voor de vervallen hoevegebouwen een restauratiedossier met ontwerpplannen ingediend⁶. In hetzelfde jaar werd vastgesteld dat de eigenaar zonder machtiging onoordeelkundige werken had uitgevoerd. Hiervan werd een proces-verbaal met vaststellingen van de bouwwerken opgesteld.

In 1995 volgde de machtiging voor restauratie en renovatie volgens het voorgelegde ontwerp. Er werd akkoord gegaan met het voorstel voor zes ramen in de achtergevel, voorgevel en zijgevel in een niet nader genoemd volume, wellicht het oostelijke woonstalhuis.

In 1996 werd andermaal machtiging verleend voor de restauratie en renovatie volgens het voorgelegde ontwerp. Een jaar later werd vastgesteld dat de inmiddels voltooide werken door de bouwheer volledig ingingen tegen de goedgekeurde plannen.

⁴ Onroerend Erfgoed Antwerpen, beschermingsdossier 4.01/11024/104.1 OA002417.

⁵ Onroerend Erfgoed Antwerpen, beschermingsdossier 4.02/11024/104.1 OA002420.

⁶ Onroerend Erfgoed Antwerpen, lopend archief, 273/1.

In 1999 werd gunstig advies gegeven voor de aanpassing van de hoeve volgens het voorgelegde ontwerp. Het advies stelt: *"Het betreft hier een herstel in de oorspronkelijke toestand"*. Alle uitgevoerde werken werden geregulariseerd en de bouwheer werd veroordeeld (vonnis van 20 november 2000). Het dossier van de restauratie werd in 2001 afgesloten.

In 2002 werd "het plaatsen van veluxramen en het aanbrengen van interne wijzigingen" ongunstig geadviseerd. Bij een plaatsbezoek op 20 februari 2002 *"werd er echter vastgesteld dat de werken, aangegeven in de voormeldde [sic] bouwaanvraag, reeds werden uitgevoerd (zie proces verbaal van vaststelling)"*.

In 2003 werd de plaatsing van een distributiecabine goedgekeurd.

In 2005 werd ongunstig advies gegeven voor het *"verbouwen van de bestaande schuur tot woning, voor het aanleggen van een zwembad, het oprichten van een badhuis, alsook de omgevingswerken, meer bepaald de aanleg van verharde wegen, de aanleg van parkeerplaatsen en aanplantingen [...]"*. *"De voorgestelde ingrepen die voortvloeien uit de herbestemming van de schuur hebben een te grote impact op de erfgoedwaarde van het beschermde monument en tasten de leesbaarheid aan van zowel het interieur als het exterieur. De aanleg van de omgeving, met inbegrip van zwembad en badhuis overschrijden de draagkracht van de historische hoevesite, tevens beschermd als dorpsgezicht"*.

In 2007 werd gunstig advies verleend voor de herbestemming en verbouwing van de schuur tot woning. Twee jaar later volgde een gunstig advies voor de bouw van een carport en tuinberging naast de schuur. Gunstige adviezen volgden nog in 2010 (wijziging van een raam in de achtergevel) en 2015 (verbouwing en renovatie van bestaande wooneenheden in het oostelijke woonstalhuis).

2.4. Fysieke toestand van het onroerend goed

De fysieke toestand van het onroerend goed waarvoor dit opheffingsdossier wordt opgemaakt is vastgesteld tijdens plaatsbezoeken op 19 juni 2023 en 12 juli 2023. De fysieke toestand is op dat moment fotografisch gedocumenteerd. Deze registratie is als bijlage bij het ministerieel besluit gevoegd en geeft een beeld van de toestand van het onroerend goed op het moment van de opheffing.

De hoeve in haar huidige toestand omvat de historische opstelling met een oostelijk woonstalhuis onder zadeldak, een schuur aan de westzijde met afgewolfd zadeldak en een bakhuis aan de oostzijde van het erf. De als dorpsgezicht beschermde omgeving van de hoeve is in gebruik als tuin. De boomgaard en moestuin zoals vermeld in het beschermingsbesluit van 1992 zijn niet bewaard. Aan de achter- en voorzijde van het woonstalhuis en ten noorden van de schuur is verharding aangebracht.

In het oostelijke woonstalhuis is het noordelijke deel (het vroegere wagenhuis) volledig heropgebouwd in 1994-2000. De enige bewaarde oorspronkelijke elementen zijn enkele moerbalken en gebinten van de dakkap. De dakkapel aan de straatzijde is een nieuwe toevoeging. Ook de schoorsteen is nieuw. In de westelijke uitbouw van het woonstalhuis zijn de gevels volledig vernieuwd. Het aantal, de plaats en de vorm van de venster- en deuropeningen is volledig gewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijke toestand. Binnenin dit volume is de houtbouw wel grotendeels bewaard (ankerbalkgebinten en spanten van de dakkap). De enige bewaarde originele delen van de buitengevels van het woonstalhuis zijn de zuidelijke helft van de oostgevel en de westelijke dwarsgevel.

Ook in de schuur aan de westzijde zijn de buitengevels deels heropgebouwd. De grote rechthoekige vensteropeningen in de westgevel zijn nieuw, maar in tegenstelling tot de oostvleugel hebben ze geen historiserende vormgeving. In de dwarsgevels is de oorspronkelijke indeling met de grote poortopeningen bewaard. De in 1994-2000 nieuw

toegevoegde dakkapel met trapgeveltje in de oostgevel is verwijderd, waardoor de schuurvleugel weer meer beantwoordt aan het oorspronkelijke uiterlijk.

De binnenruimte van de schuur is open gelaten, waardoor de grotendeels bewaarde oorspronkelijke indeling nog herkenbaar is. Aan de oostzijde bevindt zich de doorrit die wordt bediend door de grote poortopeningen in de dwarsgevels. Het houtskelet van de schuur is grotendeels bewaard. Dat bestaat uit een geheel van standvinken, langs- en dwarsbalken op de begane grond en daarboven een samengestelde dakkap met gestapelde schaargebinten, gordingen en flieringen. Deze constructie wijst eerder op een bouw in de 17de dan de 18de eeuw, de datering die wordt vooropgesteld in de inventaris *Bouwen door de eeuwen heen*⁷. De bewaarde houtverbindingen zijn vastgezet met toognagels en de balken zijn voorzien van gebeitelde telmerken. De langsbalken die de doorrit afboordden aan de westzijde zijn verdwenen, maar hun vroegere aanwezigheid is nog gemakkelijk herkenbaar in de standvinken, waar uiteinden van deze balken en gaten van de pen-en-gatverbindingen bewaard zijn.

2.5. Juridische toestand

2.5.1. Adres en kadaster

De Verbrande Hoeve heeft als adres: Kontich, Vredestraat 152A, 152B, 152C en Verbrande Hoestraat 11. De op te heffen delen hebben als adres: Kontich, Vredestraat 152A, 152B en 152C.

De kadastrale gegevens van de Verbrande Hoeve op het moment van bescherming waren: Kontich, 2de afdeling, sectie C, perceelnummer 6C.

De kadastrale gegevens van de Verbrande Hoeve vandaag zijn: Kontich, 2de afdeling, sectie C, perceelnummers 6G, 8H, 8K, 8L, 8M en 8N.

De kadastrale gegevens van de op te heffen delen vandaag zijn: Kontich, 2de afdeling, sectie C, perceelnummers 6G (deel), 8H, 8M (deel) en 8N (deel).

2.5.2. Onroerend erfgoed

Het woonstalhuis en de schuur van de Verbrande Hoeve zijn beschermd als monument ('Sint-Martinushof en Verbrande hoeve en omgeving', 23 oktober 1992)⁸. Het erf tussen deze twee volumes behoort ook tot de bescherming als monument.

De omgeving van de Verbrande hoeve, met inbegrip van de als monument beschermde delen, is beschermd als dorpsgezicht ('Sint-Martinushof en Verbrande hoeve en omgeving', 23 oktober 1992)⁹.

De Verbrande Hoeve is vastgesteld bouwkundig erfgoed ('Verbrande hoeve', ID 108379)¹⁰.

2.5.3. Omgeving

De Verbrande Hoeve is gelegen in woongebied (origineel Gewestplan Antwerpen, goedkeuring 3 oktober 1979).

⁷ Plomteux, Steyaert & Wylleman 1985, 589-590.

⁸ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/6666>

⁹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/6675>

¹⁰ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/108379>

3. EVALUEREND GEDEELTE

3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming

3.1.1. Inleiding

De Verbrande Hoeve werd verbouwd in 1994-2000. Het oostelijke woonstalhuis is het sterkst verbouwd. De enige bewaarde originele delen van de buitengevels zijn de zuidelijke helft van de oostgevel en de westelijke dwarsgevel. Het deel van het vroegere wagenhuis is behalve enkele bewaarde moerbalken en gebinten van de dakkap een volledige heropbouw. In de westelijke uitbouw van het woonstalhuis zijn de gevels volledig vernieuwd. Binnenin dit volume zijn grote delen van het houtskelet nog bewaard (ankerbalkgebinten en spanten van de dakkap).

De schuur aan de westzijde is beter bewaard. Het houtskelet is grotendeels intact en de oorspronkelijke indeling met een laterale doorrit is bewaard en herkenbaar. Het vroegere bakhuis van de hoeve is bewaard. De omgeving rond de voormalige hoevegebouwen is in gebruik als tuin, maar met toegenomen verharding sinds de bescherming in 1992.

Artikel 6.2.1, 3°, van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 staat de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van een bescherming omwille van het algemeen belang toe. De parlementaire voorbereiding stelt daarbij het volgende: "*door een wijzigende context kan het algemeen belang immers geëvolueerd zijn ten opzichte van het algemeen belang ten tijde van de bescherming*".

In functie van een algemene evaluatie van het beschermd bestand in Vlaanderen die als doelstelling heeft om een dynamische selectie van de essentiële en representatieve getuigen van het leven in Vlaanderen te vrijwaren, wordt het beschermd erfgoed getoetst aan de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde. Deze evaluatie is gebaseerd op de erfgoedwaarde zoals vermeld in het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 2.1, 26°: de archeologische, architecturale, artistieke, culturele, esthetische, historische, industrieel-archeologische, technische, ruimtelijk-structurende, sociale, stedenbouwkundige, volkskundige of wetenschappelijke waarde waaraan onroerende goederen en de cultuurgooderen die er integrerend deel van uitmaken hun huidige of toekomstige maatschappelijke betekenis ontleen. Daarnaast zijn de vijf selectiecriteria gebruikt die ook gehanteerd worden in functie van bescherming en die het afwegingskader vormen om het onroerend erfgoed te waarderen:

1° zeldzaamheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed uitzonderlijk voorkomt in relatie met de geografische context, de historische context, het type of het oeuvre;

2° herkenbaarheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een goed leesbare uitdrukking is van zijn oorspronkelijke functie, uitzicht of vormgeving, of van een belangrijke fase in de latere ontwikkeling daarvan;

3° representativiteit: geeft aan in hoeverre het onroerend goed typerend is voor een geografische of historische context of een welbepaalde type of een bepaald oeuvre;

4° ensemble: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een sterke samenhang vertoont tussen de verschillende elementen;

5° context: geeft aan in hoeverre er tussen het onroerend goed en zijn directe of ruimere omgeving een sterke visuele of inhoudelijke relatie is.

3.1.2. Zeldzaamheid

In de gemeenten ten zuiden van de stad Antwerpen (Edegem, Kontich, Lint, Hove, Mortsel, Aartselaar, Boechout en de Antwerpse deelgemeenten Hoboken en Wilrijk) zijn er behalve de Verbrande Hoeve nog 23 hoeven met een beschermd statuut. Ze dateren uit de 17de tot 19de eeuw. Dit regionaal beschermd bestand bevat negen hoeven die wat betreft bouwperiode, opstelling van de gebouwen en volumewerking vergelijkbaar zijn met de

Verbrande Hoeve: de Paddenpoelhoeve in Edegem¹¹; de hoeve bij kasteel Groeningenhof in Kontich¹²; de Lauwhoeve in Hove¹³; de Diezegemhoeve in Mortsel¹⁴; hoeve met losse bestanddelen in Boechout¹⁵; hoeve bij kasteeldomein Fruithof in Boechout¹⁶; hoeve Lintacker in Boechout¹⁷; hoeve De Langmorter in Boechout¹⁸; hoeve Hof van Nieuwe in Boechout¹⁹. Beschouwd in dit regionaal beschermd bestand kan de Verbrande Hoeve in Kontich worden beoordeeld als niet zeldzaam.

3.1.3. Herkenbaarheid

Verbouwingen in 1994-2000 hebben de herkenbaarheid van de Verbrande Hoeve aangetast. Het woonstalhuis werd aan de buiten- en binnenzijde ingrijpend gewijzigd, waardoor dit gebouw sterk aan herkenbaarheid heeft ingeboet. De gebouwen van de negen vergelijkbare hoeven in het regionaal beschermd bestand hebben een grotere herkenbaarheid dan de Verbrande Hoeve. In deze hoeven zijn bijvoorbeeld de gevels integraal bewaard met behoud van de oorspronkelijke doorbrekingen, waardoor de vroegere landbouw- en woonfuncties nog steeds leesbaar zijn. Dat is in het woonstalhuis van de Verbrande Hoeve niet het geval. Ook de schuur van de Verbrande Hoeve werd in 1994-2000 verbouwd, maar minder ingrijpend dan het woonstalhuis. De schuur is in de huidige toestand nog steeds herkenbaar als een historische schuur dankzij de bewaarde binnenindeling, die door de open inrichting van de hedendaagse woning nog grotendeels kan worden ervaren.

3.1.4. Representativiteit

Door ingrijpende verbouwingen in 1994-2000 heeft het woonstalhuis van de Verbrande Hoeve ingeboet aan representativiteit. De grotendeels heropbouwde gevels en de verdwenen oorspronkelijke binnenindeling maken van dit gebouw een veel minder representatief voorbeeld van een woonstalhuis in vergelijking met de woonstalhuizen van andere regionaal beschermde hoeves. De schuur van de Verbrande Hoeve, hoewel ook verbouwd in 1994-2000, is door de bewaarde en nog leesbare indeling wel nog een representatief voorbeeld van een historische schuur bij een hoeve. Door de ingrijpende verbouwingen is het woonstalhuis van de Verbrande Hoeve een veel minder representatief voorbeeld van een historisch hoevegebouw dan de gebouwen van de negen vergelijkbare hoeven in het regionaal beschermd bestand.

3.1.5. Ensemble

Door ingrijpende verbouwingen in 1994-2000 heeft het woonstalhuis van de Verbrande Hoeve ingeboet aan ensemblewaarde. De buitengevels zijn voor een groot deel heropgebouwd in een ander ontwerp dan de oorspronkelijke toestand. Hierdoor zijn de buitengevels niet meer coherent met het interieur van het woonstalhuis, dat ingrijpend gewijzigd is. De schuur bezit beduidend meer ensemblewaarde. De grote poortopeningen in de dwarsgevels stemmen nog steeds overeen met de bewaarde binnenindeling van de schuur, waar de laterale doorrit nog bewaard is.

¹¹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/7376>

¹² <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/6517>

¹³ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5973>

¹⁴ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5198>

¹⁵ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4380>

¹⁶ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5600>

¹⁷ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5612> en

<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5613>

¹⁸ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5519>

¹⁹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5611>

3.1.6. Context

Hoewel de moestuin en de boomgaard bij de hoeve verdwenen zijn en verharding is toegevoegd bezit de Verbrande Hoeve nog contextwaarde. De als dorpsgezicht beschermde omgeving van de hoeve is in gebruik als tuin. Hierdoor zijn de grote volumes van het woonstalhuis en de schuur nog steeds een beeldbepalende historische baken voor de omgeving.

3.1.7. Besluit

De in regionaal opzicht beperkte zeldzaamheid, het verlies aan herkenbaarheid en representativiteit en het aangetaste ensemble hebben de historische en volkskundige waarde van het woonstalhuis sterk aangetast, in die mate dat de bescherming als monument niet meer voldoende kan worden gemotiveerd. Dit geldt ook voor het gedeeltelijk verharde erf tussen het woonstalhuis en de schuur. Daarom wordt de bescherming als monument van het woonstalhuis en het vermelde erf opgeheven.

De schuur bezit beduidend meer herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde, in die mate dat haar bescherming als monument wel voldoende kan worden gemotiveerd. Omwille van de contextwaarde van het woonstalhuis en bij uitbreiding de hoeve in zijn geheel kan ook de bescherming als dorpsgezicht voldoende worden gemotiveerd.

3.2. Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan

Het inhoudelijk dossier bij de bescherming documenteert en registreert de erfgoedwaarden van het monument in voldoende mate. Het belang van de nog aanwezige afzonderlijke erfgoedkenmerken en -elementen is gering. Er is bijgevolg geen verplichting tot behoud of opslag van deze elementen in een onroerenderfgoeddepot.

3.3. Motivering van de afbakening van de opheffing

De bescherming als monument van de Verbrande Hoeve met omgeving, Vredestraat 152A, 152B, 152C en Verbrande Hoevestraat 11 in Kontich, wordt gedeeltelijk opgeheven. De kadastrale percelen gevat door de opheffing zijn opgenomen in artikel 2 van het ministerieel besluit.

4. BRONNEN

Archiefbronnen

Onroerend Erfgoed Antwerpen, beschermingsdossier 4.01/11024/104.1 (OA002417).
Onroerend Erfgoed Antwerpen, lopend archief, 273/1.

Werken

PLOMTEUX G., STEYAERT R. & WYLLEMAN L. 1985: *Inventaris van het cultuurbezit in België, Architectuur, Provincie Antwerpen, Arrondissement Antwerpen*, Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen 10n2 (Ho-Ra), Brussel – Gent.

5. BIJLAGEN BIJ HET INHOUDELIJK DOSSIER

5.1. Omgevingsplan

5.2. Fotobijlage

De fotoregistratie van de fysieke toestand, gevoegd als bijlage bij het ministerieel besluit, bevat alle relevante foto's voor dit dossier. Er is geen afzonderlijke fotobijlage bij het dossier gevoegd.

5.3. Documentatie

De documentatie bij het inhoudelijk opheffingsdossier bevat bijkomend materiaal zoals kaarten, postkaarten, archieffoto's, bouwplannen, kadastermutaties, hoogtemodellen, e.d. dat het dossier verder onderbouwt of illustreert.